

Voorzitter

de fracties van de SP, GroenLinks, D66, de PvdD en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Roemer c.s. (31521, nr. 11).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66, de PvdD en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

In stemming komt de motie-Roefs/Mastwijk (31521, nr. 12).

De **voorzitter**: Ik constateer dat deze motie met algemene stemmen is aangenomen.

In stemming komt de motie-Roefs/Aptroot (31521, nr. 13).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fractie van het CDA tegen deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ervoor, zodat zij is aangenomen.

In stemming komt de motie-Aptroot/Roemer (31521, nr. 14).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66, de PvdD, de VVD en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij het debat over **de voortgang in kinderporno-zaken**, te weten:

- de motie-Gerkens c.s. over forse uitbreiding van opsporingscapaciteit inzake seksueel geweld tegen minderjarigen (31700-VI, nr. 106).

(Zie vergadering van 12 februari 2009.)

De **voorzitter**: De motie-Gerkens c.s. (31700-VI, nr. 106) is in die zin gewijzigd dat zij thans is ondertekend door de leden Gerkens, Azough, Teeven, Van der Staij en De Roon.

Zij krijgt nr. 107 (31700-VI).

Ik stel vast dat wij hierover nu kunnen stemmen.

In stemming komt de motie-Gerkens c.s. (31700-VI, nr. 107, was nr. 106).

De **voorzitter**: Ik constateer dat de aanwezige leden van de fracties van de SP, GroenLinks, D66, de PvdD, de VVD, de SGP en de PVV voor deze motie hebben gestemd en die van de overige fracties ertegen, zodat zij is verworpen.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de **interpellatie-Kant**, gericht tot de minister-president, over **uitlatingen van een voormalig topambtenaar over Nederlandse steun aan de oorlog in Irak**.

Tot het houden van deze interpellatie is verlof verleend in de vergadering van 10 februari 2009.

(De vragen zijn opgenomen aan het eind van deze editie.)¹

De **voorzitter**: Ik heet de minister-president van harte welkom. Ik leg u kort uit hoe het gaat met een interpellatie. Dat is nooit weg.

De interpellant stelt haar vragen, zonder dat zij door de Kamerleden wordt geïnterrumpeerd. Vervolgens is het woord aan de minister-president. Ook hij mag tijdens het eerste deel van zijn antwoord niet worden geïnterrumpeerd. Dan begint de interpellant aan haar tweede termijn. Zij mag dan door de Kamerleden worden geïnterrumpeerd. Vervolgens kunnen de leden die dat wensen, het woord voeren. Ook tijdens het antwoord van de minister-president dat daarop volgt, kunnen de leden interrumperen.

□

Mevrouw **Kant** (SP): Voorzitter. Zolang er vragen zijn over de politieke steun aan de oorlog in Irak, zal de SP om antwoorden vragen. Wij accepteren dus niet dat onze minister-president verwijst naar de commissie die hij heeft ingesteld. Wij willen geen antwoorden van de commissie, maar van het kabinet. Ook al steunde de meerderheid van de Tweede Kamer vorige week de opstelling van het kabinet, dat kan en mag geen reden zijn om andere volksvertegenwoordigers te verhinderen om hun werk wel te doen. Ik doel dan op het controleren van het kabinet. Dat zou obstructie zijn van de parlementaire democratie.

Zolang er verzet blijft tegen de parlementaire enquête, blijft de vraag wat het kabinet te verbergen heeft. Wat heeft de minister-president dan toch te verbergen? De verdenking van het verbergen van iets, kan slechts op één manier worden weggenomen: kom met antwoorden en duidelijkheid, om te beginnen in dit debat.

De hoofdvraag blijft hoe, op basis van welke informatie en afwegingen, het besluit tot politieke steun aan de oorlog in Irak is genomen. Ook de vragen die de uitlatingen van voormalig topambtenaar Siepel oproepen, raken daaraan. Hij schetst een cultuur waarbij niet argumentatie en de openheid de norm zijn, maar onvoorwaardelijke steun aan besluiten van de Verenigde Staten. De ex-ambtenaar stelt dat de vraag niet was of wij de Verenigde Staten in Irak zouden steunen, maar wel welke argumentatie wij daarvoor zouden verzinnen. Dit roept uiteraard om een reactie van de minister-president, dus om openheid over de wijze waarop dit is gegaan.

□

Minister **Balkenende**: Voorzitter. Twee weken gelden, op woensdag 4 februari 2009, hebben wij in dit huis een intensief debat gevoerd naar aanleiding van twee brieven die de regering aan de Kamer had gestuurd. Zowel in die